

NAŠE RODINA, NAŠE PROBLÉMY, NAŠE ŘEŠENÍ...

aneb když se sejde rodinná rada

Amalthea

NAŠE RODINA, NAŠE PROBLÉMY, NAŠE ŘEŠENÍ...

aneb když se sejde rodinná rada

Na jaře 2013 začala Amalthea o.s. realizovat pilotní projekt zaměřený na zavádění rodinných konferencí do praxe ve službách pro rodiny s dětmi. Rádi bychom se po téměř dvou letech podělili o zkušenosti s přípravou a realizací prvních rodinných setkání.

OBSAH

- 5** Kde se vzaly rodinné konference?
- 5** Co to rodinné konference jsou?
- 7** Role aneb kdo je kdo v rodinné konferenci
- 8** Proces rodinné konference aneb krok za krokem
- 10** A jak to bylo v Amalthee?
- 11** Jaké byly začátky?
- 12** Výstupy projektu aneb trochu čísel
- 12** Příběhy z praxe aneb co se dělo v rodinách
- 16** Jak to bude dál?
- 16** A na závěr

KDE SE VZALY RODINNÉ KONFERENCE?

Rodinné konference se zrodily před více než dvaceti lety na Novém Zélandu, kde se inspirovaly odkazem původních obyvatel – Maorů. V jejich kultuře je samozřejmostí, že se všechna důležitá rozhodnutí a obtížné situace řeší nejen se svými nejbližšími, ale s celým klanem a širší rodina a přátelé nabízí dle svých možností pomoc.

V rámci maorského obrození v 80. letech 20. století vzrůstal respekt nových obyvatel k právům Maorů a zároveň sílil politický tlak na snížení nákladů na sociální péči. To vše dalo vzniknout unikátní formě sociální práce zvané rodinné konference, zprvu využívané pouze v oblasti trestné činnosti mládeže. Tento přístup způsobil výraznou změnu

Rodinná konference vychází z tradičních hodnot rodinné soudržnosti a je ve své přirozené podstatě a jednoduchosti blízka každému z nás.

v péči o mládež a jeho pozitivní výsledky přilákaly pozornost i v dalších částech světa a začal se využívat jako rozhodovací model u rodin s ohroženými dětmi. Vychází z tradičních hodnot rodinné soudržnosti a je ve své přirozené podstatě a jednoduchosti blízky každému z nás.

CO TO RODINNÉ KONFERENCE JSOU?

Odborný výraz rodinná konference se v českých podmínkách ukazuje jako ne příliš šťastný, často se zaměňuje s případovými konferencemi a působí příliš formálně a cize. V praxi proto raději používáme termíny rodinné setkání nebo rodinná rada.

Otáčí se zde role odborníků, kteří ustupují do pozadí, a rodiny, která se stává expertem na řešení své situace.

Jedná se o setkání široké rodiny a dalších osob (sousedé, přátelé, zástupci komunity) s cílem najít společné řešení složité situace

ohroženého dítěte. Model vychází z předpokladu, že rodina má obrovský potenciál. Předává právo a zodpovědnost za řešení problému samotné rodině, posiluje rodičovské kompetence, zkvalitňuje rodinné vztahy, je prevencí umístění dítěte do ústavní výchovy. Rodinná konference je nástrojem při řešení sporů v partnerských vztazích, při konfliktech v rodině a může předcházet závažným soudním rozhodnutím. Tento způsob práce přináší nový

rozměr v přijímání klienta jako toho, kdo má i ve složité situaci možnost určovat směr života rodiny. Otáčí se zde role odborníků, kteří ustupují do pozadí, a rodiny, která se stává expertem na řešení své situace. Profesionálové poskytují pouze podporu, pomáhají organizovat celý proces, ale je to rodina, kdo má hlavní slovo a určuje konkrétní podobu přípravy i samotného setkání. Tento přístup je vhodný téměř ve všech situacích dotýkajících se dítěte. Není opodstatněný názor, že pokud je v rodině podezření ze zneužívání či domácího násilí, nejsou rodinné konference využitelné. Tyto případy vyžadují však specifickou přípravu a poskytnutí podpory zranitelným členům. Jediným důvodem k odmítnutí rodinné konference by měl být nesouhlas rodiny.

nezávislý koordinátor

odborníci

klíčový pracovník

rodina

obhájce

ROLE ANEB KDO JE KDO V RODINNÉ KONFERENCI

Průvodcem celého procesu je **nezávislý koordinátor**, který není nijak zainteresován na výsledku setkání. Jeho úkolem je zorganizovat konferenci v co nejširším okruhu rodiny a blízkých. Připravuje rodinu a dítě na setkání, informuje odborníky a v neposlední řadě pomáhá rodině s organizací setkání. Koordinátor neposkytuje rady, nesděljuje své názory a nenavrhuje řešení. Jeho úkolem je povzbuzovat rodinu k účasti na setkání, aby přišla s vlastním řešením problémů. Zdůrazňuje, že úkolem rodiny je najít nejlepší cestu pro dítě a neřešit své vlastní konflikty. Koordinátor vždy respektuje zvyklosti a kulturní odlišnosti každé rodiny a vše konzultuje s rodinou tak, aby si organizaci setkání řídila sama. Pokud o to rodina požádá, pozve i odborníky, kterým předem vysvětlí jejich roli.

Přizvání **odborníků** poskytují pouze informace ke konkrétním tématům, např. k duševním onemocněním, závislostem apod. nebo referují o možnostech služby, kterou poskytuje jejich organizace.

Důležitou roli zde má **klíčový pracovník**, který je v ideálním případě také navrhovatelem rodinné konference. Jeho úkolem je nabídnout rodinnou konferenci a motivovat rodinu, aby využila svého práva rozhodnout o své situaci v kruhu blízkých. Pracovníkům OSPOD vždy nabízíme, aby přijali roli klíčového pracovníka, který identifikuje ohrožení dítěte, formuluje základní otázku na rodinnou konferenci, poskytuje informace, na samotném setkání schvaluje plán rodiny a tím zaručuje, že je přijatý plán pro dítě bezpečný. Dále pomáhá rodině plán realizovat a kontroluje jeho plnění. V praxi se nám však stává, že pracovník OSPOD roli klíčového pracovníka odmítne přijmout, nedůvěřuje rodině či samotné konferenci, často také sociální pracovníci nejsou podpořeni svým vedením a není jim umožněno se setkání zúčastnit např. o víkendy. Setkávali jsme se i s argumenty, že rodinné konference nejsou legislativně upraveny, a tudíž není povinností OSPOD se zapojit.

Úlohou **rodiny** je vytvoření plánu, který řeší ohrožující situaci, má stále na zřeteli nejlepší zájem dítěte a rozhoduje o tom, jak a kdy plán přehodnotí. Pokud mluvíme o rodině ve vztahu k rodinným konferencím, máme zde na mysli rodinu v nejširším slova smyslu, patří sem tedy nejen pokrevní příbuzní, ale i všichni, kteří jsou pro dítě důležití – např. sousedé, přátelé, kmotři apod.

Každému dítěti je nabídnuta podpůrná osoba, tzv. **obhájce**. Dítě si obhájce vybírá z okruhu rodiny nebo kamarádů. Koordinátor připraví tuto osobu na to, že bude obhajovat zájmy dítěte zejména v průběhu soukromé části konference a nebude tak vystupovat za sebe.

PROCES RODINNÉ KONFERENCE

ANEB KROK ZA KROKEM

Proces začíná podnětem ke svolání rodinné konference. Klíčový pracovník určí základní téma, které bude rodina řešit, a formuluje ho jako otázku tak, aby nenaznačovala řešení. Otázky bývají podobné, nejčastěji řeší bezpečí, rozvoj dětí nebo pravidla setkávání s druhým rodičem. Uvádíme příklady základních otázek z naší praxe:

Jak a kde zajistit bezpečný domov pro Lenku?

Jak zajistit Nikolce stabilní, klidné a podnětné rodinné prostředí?

Jak budou probíhat návštěvy Marka u vlastních rodičů?

Jak zajistit péči o Marušku a Aničku?

Jak zajistit Matějovi bezpečné rodinné prostředí s pevným výchovným vedením?

Jak zabezpečit, aby kluci byli pravidelně v kontaktu se svým otcem?

Speciální přípravu koordinátor věnuje dítěti, jehož přítomnost by měla být samozřejmostí.

Pokud rodina nabídku využije, může začít příprava, která obvykle trvá 4-8 týdnů. Tato fáze je klíčová pro úspěšnou realizaci rodinné konference. V tomto období koordinátor navštěvuje jednotlivé členy

rodiny a jejich blízké. Vysvětlí jim důvod rodinné konference a zjišťuje, kdo všechno by se mohl setkání účastnit. Hlavním úkolem koordinátora je zajistit dostatečný okruh rodinných členů a přátel, kteří pomohou při tvorbě plánu nebo podpoří děti a ostatní účastníky svojí přítomností. Používá k tomu nástroje, jako je rodokmen a ekomapa. Přípravnou fází někdy ztěžují komplikované vztahy mezi příbuznými a vzdálená místa bydliště. Osobní kontakt však nelze ničím nahradit. Ukazuje se, že pokud k němu nedojde, výrazně se snižuje šance, že dotyčný na setkání přijde.

Speciální přípravu koordinátor věnuje dítěti, jehož přítomnost by měla být samozřejmostí. V České republice bohužel stále není zapojování dětí do rozhodování o věcech, které se jich týkají, běžné. Snažíme se na tento dluh upozorňovat, nejen proto, že přítomnost dětí působí velmi pozitivně v celém procesu, ale také proto, že právo dětí na slyšení je ukotveno v Úmluvě o právech dítěte.

Koordinátor během přípravy zjišťuje názory dítěte, koho chce na setkání pozvat, pomáhá mu definovat témata, která by chtělo řešit. Využívá k tomu hračky a kreativní techniky. Nám se osvědčilo společné vytváření tzv. jednostránkových profilů, které se zaměřují na pozitivní vlastnosti dítěte.

Je to způsob, jak naslouchat dítěti nebo dospívajícímu a zjišťovat jeho názory. S menšími dětmi modelujeme rodinnou konferenci pomocí dřevěných panáčků.

Na konferencích, které jsme organizovali, byly děti vždy přítomné; pokud se jim zdálo jednání příliš dlouhé, byl pro ně připravený program.

Samotné setkání má tři části:

1. Na začátku konference odborníci poskytnou důležité informace, které potřebuje rodina ke svému rozhodování.

2. Poté odchází odborníci do jiné místnosti a rodina na své soukromé poradě hledá řešení, odpovídá na základní otázku a vypracovává plán rodiny. Tato část může trvat od 30 minut až po několik hodin. Důležité je, aby rodina věděla, že má k dispozici tolik času, kolik potřebuje. Zpočátku jsme měli obavy z toho, aby rodina uměla své setkání moderovat a zformulovat plán. V každé rodině se však našel někdo, kdo se aktivně této role ujal a zapsal rozhodnutí na připravené velké papíry.

3. Po soukromé poradě rodina zavolá zpět do místnosti koordinátora a klíčového pracovníka, který schvaluje vytvořený plán. Ten musí být konkrétní a bezpečný pro dítě. Výstupy z plánu je následně vhodné zapracovat do IPOD (individuálního plánu ochrany dítěte).

Vedle vzniklého plánu bychom chtěli vyzdvihnout i další rozměr, který při naší zorganizování konference. Samotné setkání působí jako uzdravující prostředek vztahů, spojuje rodinu a další důležité lidi, kteří jsou motivováni pomoci. Dítě navíc získá zkušenost, že těžkosti v životě je možné řešit společným úsilím.

Důležitou součástí setkání je také výběr hudby dítětem a zajištění občerstvení, na jehož přípravě se zpravidla podílí více členů rodiny. Jídlo a muzika napomáhají dobrému rozpoložení a snižují napětí mezi účastníky.

***Rodina na své
soukromé poradě
hledá řešení
a vypracovává
plán rodiny.***

A JAK TO BYLO V AMALTHEE?

Na jaře 2009 podnikla v rámci mezinárodního projektu Communem reddere skupina pracovníků z Amalthey a dalších organizací studijní cestu do Skotska. V nevládní organizaci Children 1st jim byly přestaveny rodinné konference, jež zde organizují od roku 2000. Nadšení z tohoto partnerského přístupu, které si kolegové přivezli, šířili dál a požádali mezinárodní organizaci Lumos, aby uspořádala dvoudenní seminář o rodinných konferencích. V roce 2010 bylo v naší republice vyškoleno několik koordinátorů. Během následujícího roku vznikla v Amalthee česká metodika a byla podána žádost na MPSV a nadaci J&T o dotace na pilotní projekt. Od dubna 2013 Amalthea realizuje rodinné konference v Pardubickém a Královéhradeckém kraji.

JAKÉ BYLY ZAČÁTKY?

Mnoho času a energie jsme zpočátku věnovali šíření informací o tomto novém přístupu. Navštívili jsme řadu pracovišť OSPOD, kolegy ze sociálních služeb, poraden, dětských domovů, výchovných ústavů, azylových domů i škol v Pardubickém a Královéhradeckém kraji. Setkávali jsme se s různými reakcemi, pozitivní přijímání konceptu rodinných konferencí sice převažovalo, ale i přesto rodinné konference nebyly rodinám téměř nabízeny. Odborníci se domnívali, že pro většinu jejich rodin není konference vhodná.

Po prvním roce pilotního projektu jsme uspořádali konferenci pro odborníky „Nové metody sociální práce se zaměřením na rodinné konference“, kde zazněly zkušenosti dalších organizací, včetně kolegů ze Slovenska, kteří rodinné konference využívají od roku 2007.

VÝSTUPY PROJEKTU ANEB TROCHU ČÍSEL

V období od září 2013 do prosince 2014 jsme zorganizovali 17 rodinných konferencí. Dalších 8 rodin jsme na setkání připravovali, ale k realizaci konference nakonec z různých důvodů nedošlo.

Rodiny se o konferencích nejčastěji dozvěděli od našich kolegů z Amalthey z programu Podpora pro rodinu a dítě a z Centra náhradní rodinné péče. Dvě rodiny doporučil OSPOD, tři rodiny pracovníci sociálně-aktivizačních služeb, dalším třem rodinám nabídku učinili zaměstnanci dětských domovů. V azylových domech jsme uspořádali besedy s rodiči, kde po vysvětlení principu konferencí projevil o jejich uspořádání několik rodičů zájem. Také se nám dvě maminky ozvaly po přečtení našeho informačního letáku.

Příprava a realizace jedné konference průměrně trvala 27 hodin, na jednu konferenci průměrně přišlo 10 lidí, doba přípravy byla průměrně 43 dnů.

Soukromá rodinná porada trvala průměrně 1 hodinu 45 minut.

Na cestách jsme při přípravě jedné konference strávili 22 hodin.

PŘÍBĚHY Z PRAXE ANEB CO SE DĚLO V RODINÁCH

Přinášíme vám několik příběhů, které vyvracejí mýty o rodinných konferencích o tom, že v naší společnosti tento přístup nebude fungovat, protože naše rodiny již nejsou zvyklé se scházet ve větším počtu. Na začátku projektu jsme byli nadšení z pozitivních zkušeností ze zahraniční a doufali jsme, že i v naší zemi nebudou členové široké rodiny a přátelé lhostejní a zapojí se do rozhodovacího procesu. Po téměř dvou letech realizace pilotního projektu již můžeme říci, že i v naší společnosti jsou členové široké rodiny a přátelé ochotni na rodinnou konferenci přijít a přispět při tvorbě plánu. Téměř všechny rodiny dokázaly při soukromé rodinné poradě bez přítomnosti odborníků i koordinátora vytvořit plán řešení složité situace dítěte, často byl plán velmi komplexní. Většina z účastníků hodnotila setkání jako velmi prospěšné, s vytvořeným plánem byli spokojeni, 5 rodin si naplánovalo další rodinné setkání. Zpravidla si jednotlivé úkoly rodina rozdělila mezi sebe a nepožadovala zapojení dalších služeb.

U níže uvedeného příběhu jsme se zamýšleli nad tím, zda by rodinná konference, pokud by se konala o čtyři roky dříve, odvrátila pobyt dětí v ústavní péči.

Příběh rodiny Kopeckých

Před čtyřmi lety se dostala paní Kopecká do těžké situace. Měla dluhy, které nemohla splácet,

v té době se také velmi zhoršily vztahy s manželem, pak zůstala sama se čtyřmi dětmi bez pomoci, často se stěhovala, až skončila bez přístřeší. Dva starší chlapce z předchozího manželství si vzala do pěstounské péče babička, dvě mladší děti, 4letá Veronika a 6letý Petr, byly umístěny v dětském domově. Po 3 letech začala paní Kopecká spolupracovat s terénní sociální pracovnící. Ta jí navrhla uspořádat rodinnou konferenci s cílem pomoci zajistit bezpečné rodinné prostředí pro návrat dětí z dětského domova. Paní Kopecká souhlasila a začala spolupracovat s koordinátorkou, která navštívila ostatní členy široké rodiny a přátele, kteří byli ochotni se konference zúčastnit. Za šest týdnů se konalo setkání. Celkem přišlo 11 dospělých členů rodiny, na konferenci byly přítomné i děti, které se do přípravy také zapojily. Řekly si, koho by na setkání chtěly mít a o čem chtějí mluvit. Děti si přály vrátit se domů a zajímalo je, zda budou muset změnit školu. Také si vybraly na setkání občerstvení. Na rodinné konferenci vznikl plán rodiny, který měl 13 bodů a zahrnoval postup, jak zajistit podmínky, aby se děti mohly vrátit domů k mamince. Široká rodina nabídla nejen podporu, ale také praktickou pomoc. Za tři měsíce se děti vrátily z DD domů k matce, která se přestěhovala do většího bytu a podařilo se jí získat práci.

Rodinná konference svolaná v akutní situaci, kdy děti byly umístěny v přechodné pěstounské péči, velmi pozitivně zasáhla do života dětí a ovlivnila jejich budoucnost.

Příběh rodiny Bendových

Sociální pracovníce OSPOD navrhla uspořádat rodinnou konferenci v rodině, kde došlo

k odebrání dvou dívek předškolního věku. Anička a Maruška se dostaly do pěstounské péče na přechodnou dobu a rodina měla možnost domluvit se, jak zajistit pro dívky bezpečné rodinné prostředí. Jejich maminka se potýkala s drogovou závislostí, otec s rodinou nežil, byl bez práce a bydlení. Na rodinnou konferenci přišlo 10 dospělých členů rodiny a přátel. Strýc dětí pomohl ještě před setkáním otci sehnat práci a byt a rodina společně naplánovala návrat dětí k otci. Několik členů konference se zavázalo k praktické pomoci otci s hlídáním dětí v době, kdy bude v práci, se zajištěním školních pomůcek a další podporou při výchově dívek. Na setkání byla přítomná i maminka a rodina naplánovala, jak zajistit její bezpečný kontakt s dětmi.

V dalším příběhu bychom chtěli ukázat, že ne vždy se na rodinné konferenci musí řešit akutní krizová situace, a přesto může vzniknout dobrý plán, který pomůže dětem i jejich pečovatelům.

Příběh rodiny Zavadilových

protože matka dětí odešla do ciziny a s otcem nebyli nikdy v kontaktu. Výchova chlapců je pro babičku a dědečka náročná. Mladší vnuk je velmi živé dítě, má občas záchvaty vzteku a projevuje se často křikem. Martin by měl v dalším školním roce nastoupit do učiliště. Rodinnou konferenci prarodičům nabídla pracovnice doprovázející pěstouny. Zpočátku koordinátorka narážela u pěstounů i části široké rodiny na nechuť setkání uskutečnit. Postupně se podařilo koordinátorce vysvětlit přínos setkání a rozšířila okruh účastníků na 12 dospělých členů a 9 dětí. Na setkání byla příjemná atmosféra, rodina se rozhodla, že zároveň oslaví blížící se narozeniny Jakuba, nechyběl ani dort a dárky. Pěstouni zažili velkou podporu od svých příbuzných, společně vypracovali plán, kde jednotliví členové nabídli konkrétní pomoc. Rodina setkání hodnotila velmi kladně.

Šestnáctiletého Martina a pětiletého Jakuba vychovávají jejich prarodiče,

Rodinná rada může pomoci rodině i dospívajícímu při zvládnání výchovných potíží.

Příběh rodiny Horákových

spolužáků a její maminka měla pocit, že na její výchovu již nestačí. Matka se navíc musela vyrovnávat s těžkým handicapem. Rodinnou konferenci mamince nabídla terénní pracovnice sociální služby. Na setkání se dostavilo 11 příbuzných a také strýc a kmotr Lenky, který na sebe převzal mnoho úkolů. Ukázalo se, že strýc je pro Lenku autoritou, kterou respektuje, výhodou je, že strýc bydlí ve stejném domě, bude tedy moci dohlížet na její docházku do školy a ovlivnit její výchovu. Teta se nabídla, že pomůže s některými předměty, které Lenka potřebuje doučit.

Čtrnáctiletá Lenka měla problémy s docházkou do školy, chytla se party starších

V několika případech se přes veškerou snahu nepodařilo rodinnou konferenci uspořádat. Zde vnímáme, že by úspěšné realizaci pomohlo větší nasazení klíčových pracovníků, kteří by společně s koordinátorem povzbuzovali rodinu k účasti, pomáhali by s objasňováním důvodů a cílů setkání. Někdy se však během přípravy ukázalo, že vztahy v široké rodině jsou natolik narušené, že obavy ze setkání a sdílení problémů jsou pro některé členy nepřekonatelné. I v těchto případech jsme však měli možnost zaznamenat pozitivní změny, často se stávalo, že se podařilo rozprodit v rodině čilejší komunikaci se zaměřením na situaci dětí.

V některých rodinách došlo k vytvoření neformálního plánu ještě před samotným setkáním, tak jako v následujícím případě.

Příběh rodiny Pospíšilových

Otec se třemi malými dětmi v předškolním věku se ocitl v situaci, kdy po odchodu své ženy do ciziny zůstal na děti sám a přišel i o bydlení. V azylovém domě se dozvěděl o nabídce rodinné konference. Chtěl pomoci s kontaktováním svojí široké rodiny a matky dětí. Vztahy v široké rodině byly před časem narušené a otec s nikým nekomunikoval. Koordinátorka navštívila sestru pana Pospíšila. Teta dětí se zpočátku do přípravy na rodinnou konferenci nechtěla zapojit, měla se svým bratrem konflikt, stejně jako její rodiče a další sourozenci. Nakonec kvůli dětem změnila názor a přislíbila účast. Další členové rodiny se shodli na tom, že děti za spory mezi dospělými nemohou, a rozhodli se nabídnout pomoc s hlídáním dětí a péčí o ně. V tu dobu se také vrátila matka dětí z ciziny a začala otce a děti navštěvovat v azylovém domě. Otec s dětmi navštívil svoje rodiče, kam již delší čas nemohl přijet. Rodina se shodla na tom, že se komunikace mezi nimi obnovila a není již potřeba se formálně scházet na rodinné konferenci.

Přestože se rodinám dařilo vytvořit na setkání dobré plány, čekalo je obtížné období realizace naplánovaných kroků. V případě, že klíčový pracovník nerespektoval vzniklý dokument a nepracoval s ním, objevila se snížená motivace i u členů rodiny. Toto vnímáme jako jeden z nejdůležitějších úkolů, které jsou pro rozšíření používání rodinných konferencí nezbytně nutné. Abychom zachovali původní nadšení rodiny, je potřeba, aby klíčový pracovník důvěřoval rodině, že dokáže převzít zodpovědnost, respektoval přijatý plán a pomáhal ho rodině realizovat.

JAK TO BUDE DÁL?

Rodinné konference otvírají otázky související s naší současnou praxí sociální práce – např. uplatnění moci nad rodinou, míry důvěry a respektu k rodině, kdo má právo o rodině rozhodovat, jak rodinu zplnomocňovat, nakolik má být dítě vtaženo do rozhodování o sobě samém, jak hodně jsme ochotni učít se novému partnerskému přístupu atd. Aby byly rodinné konference běžně nabízené a využíváné, nejsou dle našeho názoru nutně potřeba legislativní úpravy, spíše vyžaduje změnu přemýšlení tak, aby rodiny byly vnímány více partnersky.

***Nejsou potřeba
legislativní úpravy,
spíše změna
přemýšlení.***

Rodinné konference jsou součástí metodického doporučení MPSV č. 3/2009 k vytvoření individuálního plánu péče o dítě a jejich využití v praxi je podpořeno v rámci projektu MPSV Systémová podpora procesů transformace systému péče o ohrožené děti a rodiny.

A NA ZÁVĚR

Přáli bychom si, aby se z rodinných konferencí nestala jen ojediněle používaná metoda, ale abychom se posunuli ve vnímání rodinných konferencí tak, že v nich bude odborná i laická veřejnost spatřovat přístup, na který má právo každá rodina prožívající závažnou situaci. Přenechme opravdu tento rozhodovací proces rodinám, vždyť jejich členové jsou skutečnými odborníky na svůj život. Naším úkolem je umožnit jim setkat se v co nejširším okruhu lidí, kteří mohou pomoci vytvořit dětem bezpečné prostředí a vhodné podmínky.

***Přenechme rozhodovací
proces rodinám, vždyť
jejich členové jsou
skutečnými odborníky
na svůj život.***

Velmi děkujeme všem rodinám, které jsme měli možnost poznat a které se rozhodly, že nabídku organizace rodinného setkání využijí. Oceňujeme jejich otevřenost a odvahu, s jakou se rozhodly řešit problematickou situaci, která ovlivňovala jejich děti. Také

děkujeme sociálním pracovníkům a dalším kolegům, kteří rodinám doporučili využít nový přístup a byli ochotni přijít na rodinnou konferenci, přestože se často konala mimo běžnou pracovní dobu – o víkendu nebo večer.

Více informací naleznete:

Metodika rodinných konferencí

[www.amalthea.cz/projekty/ostatni/sr_systematizace/vystupy/03010901 Metodika rodinných konferencí.pdf](http://www.amalthea.cz/projekty/ostatni/sr_systematizace/vystupy/03010901_Metodika_rodinnych_konferenci.pdf)

Příspěvky z konference

„Nové metody sociální práce s ohroženou rodinou se zaměřením na rodinné konference“ konané 2. 12. 2013 v Pardubicích

www.amalthea.cz/metodiky/konferenc-rodinne-konference.html

NAŠE RODINA, NAŠE PROBLÉMY, NAŠE ŘEŠENÍ...

aneb když se sejde rodinná rada

Autoři:

Gabriela Pavlíková

Kateřina Martínková

Jana Ženíšková

Vydala nezisková organizace Amalthea, o.s.

sídlo: Husova 199, 530 03 Pardubice

poštovní adresa: Městský park 274, 537 01 Chrudim IV

www.amalthea.cz

Grafická úprava a sazba: Lukáš Pavlík

Vydání první

2015, Amalthea

ISBN 978-80-904801-3-1

Aktivity projektu Rodinné konference jsou podpořeny z dotačního programu Rodina a ochrana práv dětí MPSV.